

[Pelle Voigt]

Der har været en stor vilje igennem årene blandt unionstilhængerne i Danmark til at voldtage det danske sprog, når det var nødvendigt – subsidiaritetsprincippet er blevet om-døbt til nærhedsprincippet osv., osv., osv. – men hvis hr. Kent Kirk har ret i, at man ikke på nogen måde, sådan som det danske sprog i dag anvendes, kan kalde det, vi skal stemme om, en union, hvordan kan det så være, at vælgerne bliver bedt om at tage stilling til en traktat af 7. februar 1992 om den europæiske union? Skyldes det, at udenrigsministeren eller andre, der har udarbejdet disse forslag, ikke behersker vores modersmål?

(Kort bemærkning).

**Annette Just (FP):**

Jeg har sagt heroppefra, at det er korrekt, at der står i Edinburgh-aftalen, at EF-samarbejdet er mellem de 12 suveræne nationer; men det er ikke aftalen, vi taler om, det er afgørelsen, og jeg tror såmænd nok, at hr. Kent Kirk kan høre forskellen. Det er afgørelsen om den danske situation, som skal til folkeafstemning. Det er en ting, der er afgjort.

Når hr. Kent Kirk bliver ved med at sige, at det er EF-samarbejdet, og at det ikke er Den Politiske Union, vil jeg bede hr. Kent Kirk i al stilfærdighed slå op i lovforslag nr. L 176 – det er lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber – på s. 3 og se, at der står højt, klart og tydeligt: Traktat om Den Europæiske Union. Det er altså ikke EF, men Den Europæiske Union, vi taler om her. Det er ikke fortid, det er fremtid, som hr. Kent Kirk gerne vil have den. Det er ikke det, Fremskridtspartiet vil have.

(Kort bemærkning).

**Jan Kørpe Christensen (FP):**

Jeg tror efterhånden, det er slået fast – selv hr. Kent Kirk tror jeg også er klar over det – at det er helt forfejlet, helt ude på overdrevet, helt ved siden af at påstå, at det ikke er en union, befolkningen skal hen at stemme om.

I ordbogen er en union defineret som »forbundsstat«, »forening«, på dansk, og som de tidligere talere sagde, er nok ingen – efterhånden heller ikke vælgerne, kan vi se i opinionsundersøgelser – i tvivl om, at det er og bliver reelt det samme, vi skal ud at stemme om én gang til.

Jeg ved godt, at man så prøver at indflette nogle præciseringer på visse områder, men reelt sætter man toget i gang, når man siger ja til den afstemning, vi skal til den 18. maj.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det, der sker med dét, vi skal til afstemning om med hensyn til Maastricht og Unionen, naturligvis er yderligere beføjelser for en centralistisk model, Bruxelles, som vi taler om, og det tror jeg også hr. Kent Kirk vil erkende, da der jo ellers intet formål er med unionsafstemningen. Der ville jo ikke være noget formål med afstemningen, hvis det ikke var yderligere beføjelser, man ønskede centraliseret et bestemt sted. Det er dét, der er tale om, derfor er det forslag, der foreligger, i bund og grund så antiliberalistisk, som noget kan være. Jeg vil bede hr. Kent Kirk bekræfte, at der naturligvis er tale om en union; det har man selv skrevet, og hr. Kent Kirks parti har selv accepteret det i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Kent Kirk (KF):**

Det trick, der nu bruges fra EF-modstandernes side, er jo kendt, og har vi kendt i mange år, nemlig at prøve på at få ordet union til at lyde som noget forfærdeligt. Det er derfor, jeg netop siger, at med Edinburgh-aftalen og Edinburgh-afgørelsen er det nu slået fast, at EF-samarbejdet er et samarbejde mellem 12 suveræne stater – alt andet ville være ordkløveri.

Må jeg så sige til hr. Jan Kørpe Christensen, at når vi fra konservativ side støtter Edinburgh-afgørelsen, er det ikke med begejstring i vores hjerte. Vi havde da hellere set, at Maastricht-traktaten var blevet gennemført for Danmarks vedkommende, men det bliver den altså ikke. Og for os er det en ændring, at Edinburgh-afgørelsen er blevet tilføjet for Danmarks vedkommende. Det er en ændring, at vi nu har sat hegnspælene i omkring forsvarspolitikken, det er en ændring, at vi nu har sat hegnspælene i for Danmarks deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Det er en ændring, når vi har sat en hegnspæl i og sagt, at det retlige samarbejde er mellemstatsligt samarbejde, og det er en ændring, når vi har taget det forbehold over for unionsborgerskabet. Det er en ændring for De Konservative, og så kan man da ikke stå og postulere